

CXXXV.

Beretning

fra

Folketingets Udvalg til Modtagelse af de af Indenrigsministeren fremsendte Oplysninger, indeholdende Svar paa en Række Spørgsmaal, stillede af det i Rigsdagssamlingen 1916—17 af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om et Fragtnævn.

(Afgiven den 20. Marts 1918).

Den 17. Januar 1916 fremsatte Indenrigsministeren i Folketinget „Forslag til Lov om Bidrag af Skibsfarten til Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden“. Lovforslaget gik ud paa, at Rederne tilpligtedes efter nærmere fastsatte Regler at yde Afgift af den Bruttofragt, der af dansk Rederi blev indvundet ved Befordring af Varer. Forslaget blev med faa Ændringer oversendt til Landstinget i Marts Maaned 1916; men Landstinget accepterede ikke Folketingets Affattelse af Lovforslaget. Dette blev derimod væsentlig ændret i Landstinget, idet dette Ting vedtog, at Rederne skulde svare en Afgift af deres Nettofortjeneste i Stedet for af Bruttofragten. Den forskellige Opfattelse i de to Ting søgtes udjævnet i et Fællesudvalg, og her enedes man ogsaa, men rigtignok om et helt andet Forslag, gaaende ud paa, at Rederne foruden at udrede en fast maanedlig Afgift til Staten af 920,000 Kr. — hvilket Beløb er væsentlig ringere end det Beløb, Bruttoafgiften forventedes at ville give — tillige gennem et Fragtnævn skulde „yde Regeringen Bistand ved Tilvejebringelse paa bedst og billigst Maade af Tonnage til saadanne af de for Landet nødvendige Tilførsler, for hvilke offentlig Medvirken af Indenrigsministeren — efter Samraad med Handelsministeren og Udenrigsministeren — skønnes ønskelig eller nødvendig“. Dette Lovforslag blev udformet under Medvirken af ledende Repræsentanter for Rederne, og det blev udtrykkelig fremhævet under Forhandlingerne, at Rederne her havde stillet et Forslag, hvorved de vilde komme til at yde mere end efter Regeringens Forslag. Et enkelt Rederi havde endog som sin foreløbige Ydelse lovet at stille ca. 11,000 Tons Skibsrum til Raadighed for Staten. Fællesudvalget gik enstemmigt med til at indstille Lovforslaget til Vedtagelse i begge Rigsdagens Ting, hvorefter det blev vedtaget og stadfæstet den 12. Maj 1916.

Af vedføjede Bilag kan det imidlertid ses, at Redernes Ydelse indenfor det Tidsrum, i hvilket Loven virkede, ikke har svaret til, hvad man ventede og havde Grund til at vente efter den Maade, hvorpaa Tilsagnet fra Rederne blev givet under Fællesudvalgets Forhandlinger. Den samlede Ydelse i rede Penge i de 13 Maaneder, for hvilke Loven gjaldt, har været $13 \times 920,000 \text{ Kr.} = 11,960,000 \text{ Kr.}$ Desuden er der ved Hjemfragtning af Kul (se Bilag 4) ydet Hjælp, der omsat i rede Penge kan